

rettelsen af den foreslaaede Afdeling for kronisk syge. Selv om Statstilskuddet forhøjedes til det dobbelte, vilde dette i Forbindelse med Kommunitilskuddet neppe forslaa til at bringe Medlemsbidraget ned til et saadant Minimum, at de i Forvejen ikke fuldt arbejdsdygtige Personer vilde være i Stand til at præstere det. »Der er ingen Tvivl om, at Præmien — trods Tilskuddet — i ikke ringe Grad vilde overstige, hvad der maa kræves af fuldt arbejdsdygtige Medlemmer af en Sygekasse, og man tør neppe tro de i Forvejen svagelige Mennesker i Stand til at udrede et endnu større Bidrag. Saafremt man ad den Vej skulde komme de kronisk syge til Hjælp, hvis Deltagelse i en Sygeforsikring lader sig forsvare ud fra forsikringsmæssige Betragtninger, maatte man uden Tvivl gaa til at paalægge Offentligheden større Byrder end allerede foreslaaet«. Flertallet har dog ikke turdet gaa med til en saadan Løsning, fordi det er aldeles umuligt at danne sig et nogenlunde paalideligt Skøn over Størrelsen af det Offer, som her maatte ydes; Spørgsmaalet om Hjælp til mindre bemidlede kronisk syge har efter Flertallets Mening saa megen Forbindelse med Spørgsmaalet om Invaliditetsforsikring, at det maa afgøres i Forbindelse dermed. »For dog at bøde noget paa det urimelige Forhold, at Personer, som f. Eks. lider af Skinnebensaar, Aareknuder o. s. v., skal være afskaarne fra at forsikre sig mod ganske almindelige Sygdomme«, foreslog Flertallet — paa dette Punkt med Tilslutning af Mindretallet — i Stedet for den her omhandlede Bestemmelse at sætte: »Ingen kan optages i en anerkendt Sygekasse under Forløbet af en midlertidig Sygdom. Personer, som lider af en hyppig tilbagevendende eller en uhelbredelig Sygdom eller en Legemssvagthed, der medfører eller skønnes at kunne medføre en væsentlig Indskrænkning i deres Arbejdsevne, kan optages i Sygekassen, men kun paa Betingelse af, at de ikke har Ret til Understøttelse for den ved Optagelsen konstaterede Sygdom eller Svaghed«. — Med Hensyn endelig til Fordelingen af Statstilskuddet (*Nr. 10* ovfr., Lovforslagets § 13) bemærker Flertallet, at den Regel, som Loven af 1892 indførte og som Lovforslaget opretholder — 2 Kr. pr. Medlem samt $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget — ikke længere er tidsvarende. »De stadig forbedrede Lønforhold har medført, at Medlemmer i Køb-